

PRENUMERATA.

Rocznie 48 Mk., Kr. 30
półrocznie 24 Mk., Kr. 48
kwartalnie 12 Mk. Ko.
ron 24.

MONITOR POLSKI

DIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz druku
go pisma (petit) po 10
kolumnach 6 kolumn.
Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admn. 44-30.

DZIAŁ URZĘDOWY.

INSTRUKCJA

o wykonaniu Rozporządzenia w sprawie dodatkowej
aprowizacji robotników

z dnia 8 października 1919 r. (Monitor Polski N. 225).

§ 1.

Do wymienionej w § 1 Rozporządzenia p. A. grupy zakładów przemysłowych zaliczyć należy tylko zakłady wytwarzające, niezależnie od tego, czy są to fabryki, czy warsztaty rzemieślnicze. Zakłady bankowe, handlowe i przewozowe z dodatkowej apro wizacji korzystają nie mogą.

O ile zachodzą wątpliwości, czy dany zakład należy zaliczyć do grupy zakładów wytwarzających, czy też do grupy zakładów bankowych, handlowych lub przewozowych, jak to ma miejsce z zakładami przemysłowo-handlowymi, techniczno-handlowymi i t. p., należy kierować się tem, jaki rodzaj działalności w zakładzie tym jest głównym, a jaki dodatkowym. Orientację ułatwić może rodzaj zajęć większości pracowników, jako też ustalenie procentowe części obrotu ogólnego i zysków, przypadających na czynności wytwarzania, na czynności kredytowe, handlowe i przewozowe.

Uwaga 1. Przedsiębiorstwa budowlane zaliczone są do kategorii przedsiębiorstw wytwarzających.

Uwaga 2. Z dodatkowej apro wizacji korzystają mogą zatrudnieni tylko w czynnych zakładach przemysłowych.

Uwaga 3. Przy protokulowaniu swych orzeczeń, tyczących się zakładów o charakterze wątpliwym, Komisja Kwalifikacyjna winna podać motywy, którymi się kierowała.

§ 2.

Z dodatkowej apro wizacji, przyznanej poszczególnym zakładom przemysłowym i zakładom użyteczności publicznej, korzystają wszyscy pracownicy, niezależnie od rodzaju ich zajęć: stróżowie, furmani, właściciele robotnicy, majstrowie, inkasenci, urzędnicy, inżynierowie i t. p.

§ 3.

Do kategorii E. § 1 Rozporządzenia zaliczyć należy i pracowników gmin o ile nie są producentami ziemiopłodów.

§ 4.

Wszystkie zakłady przemysłowe, zakłady użyteczności publicznej, kierownictwa robót publicznych, magistraty miast, wydziały powiatowe, kierownictwa robót, wykonywanych dla Państwa; miast, powiatowych związków komunalnych winny złożyć do powiatowych Komisji kwalifikacyjnych poświadczone listy imienne swych pracowników, zgodne z listami plac:

- w zakładach przemysłowych, podlegających inspekcji pracy przez inspektora pracy;
- w drobnych zakładach, niepodlegających inspekcji pracy — przez organa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pod kontrolą organów Ministerstwa Pracy;
- w zakładach użyteczności publicznej, o ile podlegają inspekcji pracy — przez inspektora pracy, o ile te zakłady nie podlegają inspekcji pracy — przez odpowiednie organa samorządowe, magistraty i wydziały powiatowe (listy zakładów gminnych poświadczają wydziały powiatowe);
- listy robotników, zatrudnionych na robotach publicznych winny być poświadczane przez organa Ministerstwa Robót Publicznych, kierujące temi robotami;
- listy pracowników miejskich i powiatowych poświadczane są przez magistraty i wydziały powiatowe;
- listy zatrudnionych przy robotach, wykonywanych przez organa państwowe lub samorządowe poświadczane są przez te organa samorządowe i państwowe, które organizują roboty. Listy robotników, zatrudnionych przy robotach, które na zlecenie instytucji rządowych lub samorządowych, organizują prywatni przedsiębiorcy — winny być poświadczane przez inspekcję pracy.

§ 5.

Powiatowe i miejskie Komisje Kwalifikacyjne obradują tak często, by były w stanie rozpatrzyć wszystkie podania na dany miesiąc do dnia 10 włącznie każdego miesiąca. Zasady te winny być przez Komisje Kwalifikacyjne przestrzegane bezwzględnie ściśle. Komisje Kwalifikacyjne winny ukonstytuować się do 1 listopada i zacząć kwalifikować na miesiąc grudzień. Kwalifikowanie na grudzień trwać może do 20 listopada, poczem listy zakwalifikowanych winny być natychmiast przesłane do Ministerstwa Apropowizacji. Do grudnia z dodatkowej apro wizacji korzystać będą tylko te grupy pracowników, które już otrzymują normy dodatkowe. Wykazy robotników, korzystających już z dodatkowej apro wizacji przesłane będą powiatowym i miejskim Komisjom Kwalifikacyjnym.

§ 6.

Komisje winny prowadzić dokładny rejestr wszystkich, otrzymujących dodatkową apro wizację. Rejestr ten winien zawierać następujące rubryki:

dla grupy a:

Nazwa zakładu przemysłowego; miejscowość, w której się zakład znajduje (powiat, gmina, wieś, miasto), rodzaj produkcji, liczba pracujących (z wykazaniem ilości robotników i urzędników);

dla grupy b:

Nazwa zakładu, miejsce, w którym się zakład znajduje, liczba pracujących (z wykazaniem liczby robotników i urzędników);

dla grupy c:

Rodzaj roboty z oznaczeniem, kto organizuje roboty (państwo, powiat, miasto, prywatne przedsiębiorstwo), liczba pracujących (z wykazaniem liczby robotników i urzędników).

dla grupy e:

Liczba pracowników oddzielnie miejskich i powiatowych (przy pracownikach miejskich należy wskazać miasto);

dla grupy f:

Rodzaj pracy z oznaczeniem, na czyje zlecenie praca jest wykonywana, miejsce pracy, liczba robotników, kierowników i urzędników.

§ 7.

Dla prowadzenia tego rejestru starosta i magistraty wyznaczają kogoś z grona swych pracowników.

§ 8.

Odpis rejestru wraz z protokołami posiedzeń Komisji Kwalifikacyjnych winien być co miesiąc przesyłany do Wydziału Polityki Apropowizacyjnej Ministerstwa Apropowizacji w 2-ech egzemplarzach, w ciągu tygodnia po skończeniu kwalifikowania na dany miesiąc.

§ 9.

Na zasadzie miesięcznych rejestrów, Komisje Kwalifikacyjne każdego 15 danego miesiąca przesyłają do powiatowych Komisji Apropowizacyjnych i magistratów miast zapotrzebowanie na miesiąc następny na odpowiednią ilość kart, upoważniających do odebrania rąk dodatkowych.

§ 10.

Karty te przekazywane są przez Powiatowe Komisje Apropowizacyjne (w miastach wydziałoncy — przez magistraty) zarządom zakładów przemysłowych i użyteczności publicznej, kierownikom poszczególnych robót, magistratom miast i wydziałom powiatowym dla wzięcia pracownikom.

§ 11.

Powiatowe Komisje Apropowizacyjne i magistraty miast uwzględnić winny ilości produktów, potrzebne na dodatkową apro wizację robotniczą w swych miesięcznych zapotrzebowaniach i dążyć do tego, by pracownicy wyszczególnieni w rozporządzeniu o dodatkowej apro wizacji robotniczej mogli realizować karty na racje dodatkowe wraz z produktami, wydawanymi na podstawie ogólnych kart żywnościowych, przede wszystkim w kooperatywach, grupujących tych pracowników. Tam, gdzie kooperatywy tych niema, Powiatowe Komisje Apropowizacyjne winny współdziałać w powstawaniu tych kooperatyw.

Kierownik Ministerstwa Apropowizacji:

Instrukcję zatwierdzam.

(—) Oskar Sobański.

Warszawa, d. 16 października 1919 r.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego o warunkach upoważnienia instytucji społecznych do przeprowadzania parcelacji większych posiadłości ziemskich.

§ 1.

Upoważnienie do przeprowadzania podziału posiadłości ziemskich w (myśl art. 2 e) Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z d. 1 IX 1919 r. (Dz. u. Rzp. P. № 73 poz. 428) mogą otrzymywać tylko instytucje publiczne, jak gminy, Wydziały powiatowe i t. p., jako też prywatne instytucje parcelacyjne (banki ziemskie, towarzystwa, spółki, związki), które na podstawie swych statutów (ustaw, regulaminów) i faktycznej działalności mogą być uznane za instytucje dobra publicznego

§ 2.

Warunki, pod jakimi instytucja publiczna może uzyskać upoważnienie do przeprowadzania podziału posiadłości ziemskiej, będą w każdym wypadku, z osobna oceniane i ustanawiane przez Główny Urząd Ziemski.

§ 3.

Prywatna instytucja parcelacyjna, ubiegająca się o upoważnienie do parcelowania w rozumieniu art. 2 e) wyżej powołanego Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów winna wykazać:

a) że do jej głównych zadań należy tworzenie drogą parcelacji zdrowych, żywotnych gospodarstw rolnych i udziawianie nabywania ziemi małorolnym i bezrolnym, którzy przez swe zawodowe wykształcenie lub dotychczasową zawodową pracę w rolnictwie są uzdolnieni do samodzielnego prowadzenia gospodarstwa rolnego;

b) że wyklucza spekulacyjne interesy parcelacyjne, poprzestając na pokryciu rzeczywistych wydatków i na umiarkowanym (normalnym) oprocentowaniu kapitału włożonego w przedsiębiorstwo parcelacyjne;

c) że jest fachowo i finansowo uzdolnioną do należytego spełniania swego zadania w myśl poprzednio wyrażonych zasad i posiada także należyte ukwalifikowane siły do czuwania nad zgodną z powyższymi zasadami działalnością instytucji.

§ 4.

Prywatna instytucja parcelacyjna otrzymująca upoważnienie jest obowiązana w swej działalności parcelacyjnej:

a) stosować się nie tylko do przepisów ustawowych ale także do instrukcji i wskazówek otrzymanych od Głównego Urzędu Ziemskiego;

b) przed przystąpieniem do parcelacji danego obszaru ziemi uzyskać zatwierdzenie przygotowanego w tym celu projektu, względnie planu parcelacyjnego, przez Główny Urząd Ziemski w sposób niżej oznaczony (§ 5 i 6);

c) zapraszać Delegata, wyznaczonego przez Główny Urząd Ziemski z głosem doradczym i prawem sprzeciwu (§ 5) do udziału we wszystkich obradach tego organu instytucji parcelacyjnej, który jest statutowo (przepisowo) powołany do zdecydowania o planach i warunkach parcelacji (obszar, położenie, struktura, przeznaczenie działek gruntowych, cena sprzedaży i nabycia, kosztu parcelacji, kategorie nabywców, budynki, kredyt i t. p.)

d) udzielać wyznaczonemu Delegatowi Głównego Urzędu Ziemskiego wszelkich wyjaśnień oraz poddawać jego kontroli wszystkie czynności, księgi, dokumenty i akta dotyczące interesów parcelacyjnych i osadniczych;

Kontrolę tę przeprowadzać może Główny Urząd Ziemski tak przez swego Delegata, jak i przez innych swoich urzędników albo rzeczoznawców.

e) uiszczać tytułem zwrotu wydatków do kasy Głównego Urzędu Ziemskiego kwoty odpowiadające wynagrodzeniu ustanowionemu przez Główny Urząd Ziemski Delegata za spełnianie wyżej oznaczonych czynności.

§ 5.

Celem uzyskania wymaganego w myśl § 4 b) zatwierdzenia należy przedkładać Głównemu Urzędowi Ziemskiemu plany i warunki parcelacji każdego obiektu, przeznaczanego na parcelację z potrzebami wyjaśnieniami. Główny Urząd Ziemski wydaje swoje orzeczenia po zasięgnięciu opinii właściwego Okręgowego Urzędu Ziemskiego

